

TILL CARL-HENRIK AROSENIUS

Vi inser att det tyvärr är nödvändigt att än en gång ha kontakt med dig angående boendemiljön på Färgargårdstorget. Vi är många som är uppriktigt bekymrade över hur miljöfrågorna hanteras i föreningen.

Miljökvalitet blir för allt fler människor i allt fler avseenden en allt viktigare faktor. Bra miljö blir också allt lättare att värdera i reda pengar. Till värdefaktorer i en bostadsrätt inräknas såväl den inre som den yttre miljön. Den yttre miljön ger ofta det första, starkaste och mest bestående intrycket. Och det kan vara en avgörande faktor om man intresserar sig för och värderar en bostadsrätt.

Den yttre miljön i brf Hamnvakten har ett lägre värde än vad någon annan miljö i stadsdelen kan uppvisa. Situationen på gårdarna varierar. Vad gäller läget på Östangård är det ingen överdrift att tala om vanvård och direkt förfall. Arkitekter och andra med anknytning till den nya berömda stadsdelen tvärs över kanalen vill inte att Färgargårdstorget ska få räknas till det allt starkare varumärket Hammarby Sjöstad. Därtill är miljön alltför torftig. Den inställningen är lätt att förstå. Besökare i vårt bostadsområde påpekar gärna att man får leta sig ut till de värsta och mest illa skötta ytterområdena i miljöprogrammet, Fittja, Botkyrka, Hallunda och liknande för att hitta motsvarigheter.

Medan andra i allt högre grad lär sig värna om och värdesätta miljön rör sig Brf Hamnvakten helt motsatt riktning.

Detta är oroande på både kort och lång sikt. Det handlar i klartext om lägenheternas värde. Värde för dem som bor där nu, och det värde du kan behöva få ut den dag du behöver sälja din lägenhet.

Att strunta i miljön är inte smart.

Den tidigare faktiskt riktigt vackra park- och blomsterrika miljön på Östangård med sköna gräsmattor, buskar, träd och planteringar - till glädje även för de boende, inte enbart barnstugornas politiker - har nu totalt förfallit. Trots löften om motåtgärder accelererar vanvården. Den plats där det tidigare fanns en gräsmatta har förvandlats till en slaskig leråker där dagisbarnen tvingas kräla omkring i smutsen. Att omvårdspersonalen inte reagerar är förvånande, föräldrarna till barnen gör det. Av dem får vi som bor här ofta höra : Hur kan ni vilja bo i ett sånt här fult område?

Vaktmästarna och personal kämpar med sina uppgifter, i tröstlösa och tappra försök att göra något åt eländet. Utan resultat, det är ju förutsättningarna som saknas. Det måste kännas som ett hopplöst arbete.

Medlemmar som tidigare har försökt engagera sig i frågan om miljön har av styrelsens ordförande bemötts med nedlåtenhet, och raljerande angrepp på person. Vädjanden om att värna om, rädda och restaurera miljön har resulterat i uppförandet av ett antal exemplöst fula träbaracker utplacerade på olika ställen på gräsmattorna. "Anskrämliga träskjul", "tivolistånd", och "skyttevärn", kärt barn har många namn. De med lera och smuts nerkladdade träplanken har som folk- och galghumorn plägar fått många öknamn, där "skyttevärn" är ett, anspelande på relationen mellan styrelsen och de miljömedvetna medlemmarna

Nya vädjanden och frågor om vart miljön är på väg möts med nya till intet förpliktigande försäkringar om att stora och viktiga saker är på gång. Välrenommerade arkitekter påstås jobba för högtryck med frågan. Vem betalar i så fall deras arvoden? Och för vad? Nu har två år gått. Två ytterligare förlorade år.

Absolut ingenting händer.
Hur i all världen kan detta få fortgå ?

Vi emotser ett svar från dig per mail;
ulf@ringstrominfo.se

Med allra bästa hälsningar

Ulf & Titti Ringström, Kenneth Olsson Fgt 48
2007-03-15

NAMNLISTA FÖR UNDERSKRIFT FINNS I PORTEN FGT 48